

A SZOTE KISZ-bizottsága pályázatot hirdetett hazánk felszabadulásának 30. évfordulója és az MSZMP XI. kongresszusa tiszteletére, a Forradalmi Ifjúsági Napok keretében; „Ifjúság—Forradalmiság—Hazafiság” címmel. Az igen aktuális témát — a napjainkban ifjúságpolitikai fórumokon sűrűn felmerülő szempontok szerint — a pályázati felhívás több témakörre bontotta. A pályázók munkáját a téma-jegyzékhez kapcsolott ajánlott irodalmak felsorolása is segítette.

A beérkezett legjobb pályaművek értékelésére a SZOTE klubban került sor. Zsűfőként megjelent a klub, közel százan szorongtak a tágasnak éppen nem mondható helyiségben. A zsűri tagjai: dr. Tráser László, a zsűri elnöke, dr. Kukovecz György és Mészáros Gyula voltak. Dr. Kukovecz György bevezetőjében értékelte a referátumokat, és elismeréssel szólt arról, hogy a dolgozatok mentések a politikai torzulásoktól és elvi hibáktól. A pályázók igyekeztek az általuk választott témák aktualitását és mindennapi jelentőségét szem előtt tar-

tani. Ezekután a hallgatóság részleteket hallhatott az egyes referátumokból. Sajnos, a legeslegjobb dolgozatokat a címükön túl nem ismerhettük meg, mert készítőik nem jelentek meg az értékelésen, pedig a szép számmal megjelent közönség joggal tartott volna igényt ezen munkák megismerésére is.

Végül az eredményhirdetésre és a díjak átadására került sor. A zsűri úgy döntött, hogy első díjat nem ad ki. Második helyezettek megosztva: *Udvardi Judit*, IV. évf. oh. „A szocialista hazafiság és a proletár internacionalizmus” —, illetve *Várszegi Mária* IV. évf. oh. „Forradalmiság és közösség”-e című referátuma. Harmadik helyezettek szintén megosztva: *Szekszárdi Margit* IV. évf. oh. és *Léney Edit* V. évf. oh. A negyedik helyezett *Kovács György* IV. évf. oh.

Remélhetőleg ennek a versenynek hagyományteremtő ereje lesz, hiszen rendkívül alkalmas a marxista ideológia ismeretek elmélyítésére.

KOVÁCS ATTILA

VIETNAMEI EST

Hazánk felszabadulásának 30. évfordulója alkalmából, valamint a XI. kongresszus tiszteletére a Szegeden tanuló vietnámi diákok április 14-én az Auditorium Maximumban nagyszerű kulturális estet adtak. A vendégek között találjuk a VDK nagykövetségének tanácsosát *Ta Van Dinh* elvtársat, a VDK nagykövetségének feleségét *Nguyen Manh Cam* asszonyt, *Duong Thanh Tam* elvtársat, a nagykövetség ifjúsági felelősét, a JATE, a SZOTE és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola vezetőit, tanárait. Az elnökségben *Ta Van Dinh* nagykövetségi tanácsos, *dr. Leindler László* akadémikus, a TTK dékánja és *dr. Rákos István*, a KISZ VB titkárhelyettese foglalt helyet.

Tran Van Le V. éves biológus, az est házigazdája ünnepi beszédében köszönetet mondott mindazoknak, akik lehetővé teszik, hogy vietnámi diákok Magyarországon tanulhatnak, mindazoknak, akik segítik az itt tanulóknak a megfelelő szakismeret elsajátításában, megszerzésében. Részletesen beszélt a Dél-Vietnámban 1975. március 13. óta folyó harcokról, amelynek eredményeképpen a hazafias erők 14 tartományt szabadítottak fel és a Központi Fensík egészét, hadászatiilag jelentős városok kerültek a népi erők ellenőrzése alá. Reméljük — mondta —, hogy a laoszi, a kambodzsai hazafiak,

a szocialista országok és a világ többi, békét szerető országának a segítségével teljesül a vietnámi nép vágya: Észak- és Dél-Vietnam egyesülése.

Ezután az elnökségi tagok köszöntői következtek; *dr. Leindler László* akadémikus kiemelte, hogy az itt tanuló 37 vietnámi diákból 20-an a JATE hallgatói. Szeretnénk — mondta — ha azt a sarokkövet, a tudást, amit mi tudunk nyújtani, megfelelően hasznosítanák távoli hazájukban. Ennek megszerzésében nem vendégeink a vietnámi diákok, számos kiváló tehetség van közöttük, akiket szívesen tartanánk tovább az egyetem falai között. S azt szeretnénk — fordult a tanácsok felé, — ha lehetővé tennék, hogy tovább maradhassanak nálunk a vietnámi hallgatók, hogy még nagyobb tudással felvértezve térjenek majd később haza.

A beszéd után bájos konferan-szi lépett a pódiumra, elkezdődött a műsor. Sorra következtek az ének és hegedűszólók, megszólalt a legősibb hangszerek egyike, a fuvola. A népdalok után megcsodálhattuk a táncosok hajlékonyságát, kezük bámulatos, kifejező erejét. Úgy érzem, ez a rövid műsor is méltó betekintést nyújtott Vietnám életébe; a hétköznapiak, a dolgozók művészetébe.

(Bobvos)

KONGRESSZUS UTÁN

Beszélgés dr. Márta Ferencsel, az MSZMP KB tagjával

Az MSZMP XI. kongresszusáról a tömegkommunikációs eszközök a jó krónikás alaposágával és hűségével számoltak be. A legszélesebb közvélemény ismerhette meg a tudósításokból a nemzetközi jelentőségű tanácskozáson történeteket: az elmúlt négy és fél év munkájának összegzését, az elkövetkezendő évek politikai, gazdasági irányvonalait; illetve a jó vitaszellemű kongresszus egyik legfőbb eredményét; a pártegység értékelését és további megszilárdulását, az elvi politika további fenntartására való hatékony ösztönzést. Kommunistaiknak e hatnapos, immár történelmi ténnyé vált tanácskozásának szinte minden mozzanatát idézik azóta is a különböző fórumokon, s sokak olvasmányában ezekben a hetekben a XI. kongresszus anyaga; a párt munkájáról és a további feladatokról hozott határozatok. A kongresszus, s a határozataiból adódó feladatok elemzése közügygé vált ezekben a napokban. — E közös dolgaink közül a felsőoktatást és a tudományos tevékenységet érintő kérdésekről beszélgettünk a minap *dr. Márta Ferenc* tanszékvezető egyetemi tanárral, az MSZMP Központi Bizottságának tagjával.

Amikor *oktatáspolitikáinkról* kérdeztem Márta elvtárs azzal kezdte, hogy „A X. kongresszus nagyon helyesen határozta el, hogy az általános és szakmai továbbfejlesztés érdekében szükséges az oktatás felülvizsgálata. Az oktatásügy fejlesztésének tartalmi alapját megadták az előző pártkongresszuson kitűzött feladatok a KB 1972. évi határozatai. Ezek alapján állami vonalon történtek is intézkedések, amelyeknek átgondoltsága és üteme azonban még nem minden szempontból megnyugtató.”

— Miből adódnak e téren a problémák?

— Többek között abból, hogy még mindig nincs megbízható elemzésen alapuló elképzelésünk országosan a felsőfokú végzettségű szakember — szükségletünkkel szemben, s ezért nem alakítható ki a képzést optimálisan megvalósító felsőoktatási struktúra sem. A jelenlegi helyzet elemzése azt mutatja, hogy továbbra is él az a rossz „sikk”, hogy egyes területeken „termeljük” a diplomásokat, ha szükség van rájuk, ha nincs; ugyanakkor másutt nincs megfelelő számú képzett szakember. Sok olyan munkakörben dolgoznak diplomások, aminek ellátásához nincs szükség egyetemi végzettségre; amihez az egyetemi keretek közötti képzés luxus. Céljellégű oktatási formákat is kellene az egyetemi képzés mellett kialakítani. — A munkaerő struktúra

alakításánál ugyanis lehetetlen arra számítani, hogy mindent az állami oktatás keretén belül oldjunk meg. Kulcskérdés az, hogy az alapképzést kell erősíteni s erre építve továbbfejleszteni, a munkaerő struktúra szükségletei szerint.

Ezzel kapcsolatban Márta elvtárs azt fejtette, hogy minden téren helyesen kell értelmezni azt, hogy a tudományos-technikai forradalom korszaka milyen követelményeket állít, s ezt összhangba kell hozni szocialista társadalmunkban az emberi egyéniség kibontakozásának lehetőségeivel. Mint mondotta: „El kell érünk, hogy az egyének a társadalmi munkamegosztásban elfoglalt helye az igények és a képességek szerint dőljön majd el.” — A jövő társadalmának alakításával összefüggő problémák között kitért arra is, hogy a képességek, a tehetség megítélésénél teljes szemléletváltásra van szükség olyan irányban is, hogy a „tehetség”-et ne szűkítsük le a szellemi foglalkozású réteg jellemzésére. Az élet minden területén az általános értelemben vett tehetség legyen a szelektálás alapelve.

— Visszatérve az oktatás korszerűsítéséhez: mit tart még ezzel kapcsolatban a következő évek legfontosabb tennivalóinak?

— Például azt, hogy a szak szempontjából alapvető ismeretanyagjal együtt oktassuk, illetve fejlesszük a készséget; ne tantárgyszemlélet legyen, hanem szakszemlélet. Ne fetisizáljuk azt a „tételt”, hogy az ismeretanyag exploziószerű növekedése a probléma! — Meggyőződésem, hogy a felsőfokú képzésben a tömeges képzés magában hordja a minőség kérdését is. S a minőségnek a tanerők szempontjából is alapvető kritériummá kell válnia. Nagyon lényegesnek tartom továbbá azt, hogy az egyes képzési feladatokat ellátó intézmények, egyetemek, főiskolák között a korreláció az oktatási igényeinek megfelelő legyen.

Kitért e kérdéskörnél arra is, hogy a jövőben a társadalmi előrehaladás szempontjából a tudat fejlesztése a szakmai műveltséggel együttesen lényeges. A felsőoktatási intézményeknek a szocialista társadalmi tudatformálás és a közművelődés terén a kisugárzó szerepét hatékonyan fejleszteni kell.

— Az oktatáspolitikai kérdések a felsőoktatási intézményekben bizonyos mértékig összefüggnek a tudománypolitikai kérdésekkel. A XI. pártkongresszus tükrében hogyan látja az utóbbi témakör legfontosabb jellemzőit?

— A kongresszus a további fejlődés szempontjából megfelelő nyomatékkal foglalkozott a tudomány feladataival. S az természetes, hogy amikor a tudomány termelő erővé válásáról beszélünk, a tudomány területén tevékenykedők részéről az igények a határozatokban foglaltaknak megfelelően nyerjenek megfogal-

mazást. Elsősorban szemléletbeli kérdések várnak itt rendbe tételre, hiszen nálunk a tudományt sokáig kulturális és ideológiai kategóriába tartozó kérdésként kezelték. Tudományon eddig különböző kérdések tanulmányozását értették; függetlenül attól, hogy ezek a gyakorlat szempontjából jelentősek voltak-e vagy sem. — Az alapkutatásokra ugyanolyan szükség van, mint régen, de napjainkban az alapkutatások során feltárt tények, törvényszerűségek jelentős részének a gyakorlatban is meg kell valósulnia. S az alapkutatások által feltárt törvényszerűségek gyakorlati alkalmazási lehetőségeinek megteremtése külön kutatásokat igényel. Tehát a tudományba beleértendő ma már az alapkutatási tevékenységen kívül annak gyakorlati alkalmazása lehetőségeinek kutatása és a gyakorlati alkalmazás lehetőségeinek megteremtése is. A kapcsolatnak a különböző tevékenységet végző szakemberek között éppen ezért egyre szorosabbá kell válnia. S az alkalmazási lehetőségek megszervezése egyre fontosabb teszi a tudományos kutatások eddiginél jobb tervezését és irányítását is.

Beszélt dr. Márta Ferenc arról, hogy az alapkutatási tevékenységnek az egyetemeken szerepe továbbra is döntő, nem lenne helyes előírásokat alkalmazni a tematikát illetően, de a kutatás színvonalát illetően, s ennek alapján az elbírálást és a támogatás fogantatását illetően igen. Mint mondotta: „El kell érni, hogy lehetőséget mindenki kapjon, de a támogatás további mértékét a végzett munka értéke határozza meg.” Az egyetemeken folyó kutatások, ha erre lehetőség van kapcsolódjanak az orientált alapkutatást végző intézményekhez, mind a természet-, mind a társadalomtudományok terén. Szegeden komoly tudományos bázist jelentenek a felsőoktatási intézmények, nemzetközi és hazai tekintélyük több kiemelkedő tudományos munkát végző tudós eredményeinek köszönhetően jelentős.

— A tudománypolitikai határozat óta történt nálunk előrelépés, de még nagyon sok tenni valónk van az „egyenlő versenyfeltételek” biztosítása terén, és területenként a színvonal szempontjából is vannak bőven feladataink — mondotta beszélgetésünk végén Márta elvtárs.

SZABÓ MAGDOLNA

VÉZFART (G. Bárdos fotója)

Diákköri konferenciák

(2. oldal)

„Diákélet 1975” jeligré

(4. oldal)

Cél: a 10. hely megszerzése

(5. oldal)

A kapcsolatokról

(6. oldal)